

Tako je govorio Bukovski

Kad začutim, okrenem se i odem, to ne znači da si ti pobedio, to znači da više nisi vredan mog vremena – zapisa Čarls Bukovski.

To je, znaju poštovaoci književnosti, onaj Amerikanac što je, uz preteču Milera, te bitnike Keruaka, Ginzberga i Berouza, pre pola i kusur veka upumpavao svežu krv čitavoj američkoj anderground sceni, koja po svojoj definiciji predstavlja suprotnost stremljenju ka dostizanju (američkog) sna: realnost, seks, boemština i goli opstanak VS nenadani uspeh, slava i bogatstvo. Ovu ekipu smatraju za rodonačelnike hipi pokreta, koji je, kaže istorija kulture, iz korena promenio svet apolitične poslušnosti i zarobljenosti u sopstvenoj koži i dao novi smisao pojmu građanskih i ljudskih sloboda. „Pridošlica“ Karver je, potom, „samo“ dodao neke nijanse drečavih boja i Amerika više nikada nije bila ista. U takav razvoj događaja, bar, žele da veruju ljubitelji književnosti.

Kako „zen“ s početka teksta možemo da prevedemo na jezik srbijanske svakodnevice? Lako!

Kad začutim, okrenem se i odem, to ne znači da si ti pobedio, to znači da više nisi vredan mog vremena – rekoše građani Srbije političkom establišmentu ponukani standardom sopstvenih života. I odoše. Baš u tu Ameriku. Ili, na primer, u Norvešku. Ili, čak, u prezaduženu Grčku, jer je bolje tamo biti konobar na crno, nego ovde mašinski inženjer na belom hlebu.

Ko je za takvu stvarnost kriv – nije nas briga! Dogovorite se: da li su nas u propast povukli „crveni“ i „šešeljevci“ ratnih devedesetih, isti oni koji su i danas na vlasti, ili su najveće zlo „žuti“, u čije vreme je privatizovan i Bog i Otac, te stvorena i kolona tajkuna – nije nas briga! Ili nemojte da se dogovorite; počnite, vlasnici mandata i naših sudbina, da nešto korisno radite. Od kukanja i poređenja, kako sa boljim, tako i sa lošijim od nas, nećemo dobiti ništa. Ništa.

Ima li citirana misao Bukovskog veze s Pančevom? Naravno! Doduše, samo prvi deo te sentence.

„Kad začutim, okrenem se i odem, to ne znači da si ti pobedio...”, moglo bi da se, na „pančevačkom”, nastavi sa „to znači da te čekam na sledećem ćošku na kom ću ti vratiti za sve svoje muke.” Nestvarna je količina osvetoljubivosti koja izbija iz svih zlopamtih čija je lična misija da u ovom gradu budu prvi i neprikosnoveni. Bajje!

Nestvaran je i strah koji emituju oni što se drznu da, na prvu loptu, odbruse nekom ko je, trenutno, prvi lik grada. Bajja. Takvi brzo povlače rečeno, prave dilove, brinu za svoje dupe. Boje se. Bajje.

A kada posle Paje i Bajje na vlast dođu neki novi Raja, Gaja i Vlaja, pred njih će, oni isti strašljivi likovi, s nešto debljim biografijama u džepu jer su u međuvremenu obavljali nekakve funkcije, doći da se poklone. I da im ponude svoje usluge.

„Ljudi koje svi vole ne menjaju svet.”

„Budale pretvaraju druge budale u idole”.

„Oni su se smejali meni zato što sam drugačiji. Ja sam se smejao njima jer su svi isti.”

„Razlika između diktature i demokratije je u tome što u demokratiji ljudi prvo glasaju, pa tek onda izvršavaju naređenja, a u diktaturi niko ne gubi vreme na glasanje.”

IN MEMORIAM Čarls Bukovski (1920 – 1994)

Plus – bonus trek:

„U mom svetu postoje dva razloga za buđenje – jedan je što mi se više ne spava, a drugi što hoću da živim!”

Siniša Trajković